

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dynd-Kongens Datter

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098738064160/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

næsten altid svæver en Taage hen over den og for halvfjerd-
sindstyve Aar siden fandtes her endnu Ulve; den kan rigtignok
kaldes »*Vildmosen*« og man kan tænke sig hvor vildsomt, hvor
megen Sump og Søj, her har været for tusind Aar siden! ja, i
det Enkelte saae man den Gang her, hvad man endnu seer: Rø- 5
rene havde samme Høide, samme Slags lange Blade og violbrune
Fjæderblomster, som de bære endnu, Birken stod med hvid
Bark og fine, løsthangende Blade ligesom endnu, og hvad de
Levende, som kom her, angaae, ja, Fluen bar sin Florsklødning
med samme Smit som nu, Storkens Liv-Couleur var Hvidt med 10
Sort og røde Strømper, derimod havde Menneskene paa den
Tid et andet Kjolesnit end nu til Dags, men hver af dem, Træl
eller Jæger, hvem som helst, der traadte ud paa Hængedyndet,
gik det for tusind Aar siden som det endnu gaaer dem, der
komme her, de plumpede i, og sank ned til *Dyndkongen*, som 15
de kaldte ham, der regjerede nede i det store Mose-Rige. *Gunge-
kongen* kunde han ogsaa kaldes, men vi synes nu bedst om at
sige *Dyndkongen*; og det kaldte Storkene ham ogsaa. Meget
lidt veed man om hans Regjering, men det er maaskee det
Bedste. 20

Nær ved Mosen, tæt op til *Læmfjorden*, laae Vikingens Bjæl-
kehuus med steensat Kjelder, Taarn og tre Sæt Stokværk;
øverst paa Taget havde *Storken* bygget Rede, *Storkemoder* laae 25
paa Æg og var vis paa, de vilde lykkes.

En Aften blev *Storkefader* noget længe ude og da han kom 25
hjem, saae han forpjusket og ilfærdig ud.

»Jeg har noget ganske Forfærdeligt at fortælle Dig!« sagde
han til *Storkemoder*.

»Lad være med det!« sagde hun, »husk paa, at jeg ligger paa
Æg, jeg kunde have Skade af det og da virker det paa Æg- 30
gene!«

»Du maa vide det!« sagde han. »Hun er kommen her, Datteren
af vor Vert i *Ægypten*! hun har vovet Reisen herop! og vsek
er hun!«

»Hun, som er af Feernes Slægt! fortæl dog! Du veed, at jeg as
kan ikke taale at vente i denne Tid, da jeg ligger!«

»Seer Du, Mo'er! hun har dog troet paa, hvad Doctoren
sagde, som Du fortalte mig; hun har troet paa, at Moseblom-
sten heroppe kunde hjælpe hendes syge Fader og hun er flisiet
i Fjæderham med de to andre Fjæderhams-Prindsesser, der 40

4 tusind] tuslade C. 5 violbrune] violebrune D. 14 tusind] tusinde C.
15 Dyndkongen] A-C seeralt. trode overstrøffen: Dynd-Kongen D.